USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce M. Ch., zastoupené JUDr. Emilem Jančou, advokátem v Praze, Kamenická 43, 170 00 Praha 7, proti žalovaným: 1) B. i. s., a 2) Ministerstvu vnitra, Nad štolou 3, 170 00 Praha 7, v řízení o kompetenční žalobě

takto:

I. **Žaloba se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Nejvyššího správního soudu dne 5. 3. 2003 se žalobce domáhal určení, který z žalovaných má pravomoc rozhodovat ve věci žádosti žalobce ze dne 11. 2. 2001 o přiznání příspěvku za službu dle zákona č. 100/1970 Sb., a to s odůvodněním, že žalované Ministerstvo vnitra jeho žádost postoupilo k rozhodnutí žalované B. i. s. a ta se věci konstatuje svoji nepříslušnost.

Soud, vycházeje z vymezení kompetenčního sporu v ustanovení § 97 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (dále s. ř. s.), v prvé řadě zkoumal, zda se v shora uvedené právní věci vůbec jedná o žalobcem tvrzený záporný kompetenční spor. Především řešil otázku, zda žalovaní jsou stranami kompetenčního sporu.

Podle shora uvedeného ustanovení stranami kompetenčního sporu jsou: správní úřad a orgán územní, zájmové nebo profesní samosprávy; orgány územní, zájmové a profesní samosprávy navzájem; ústřední správní úřady navzájem. Žádný z žalovaných především není orgánem samosprávným. Prvé dva případy kompetenčních sporů tedy nepřipadají v úvahu. Nemůže jít ale ani o třetí případ kompetenčního sporu. Ústředními správními úřady (ústřední orgány státní správy) jsou jen ty ústřední orgány státní správy, které jsou zákonem za takové prohlášeny. Ze zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dalších zákonů plyne, že zatímco Ministerstvo vnitra je ústředním orgánem státní správy, B. i. s. jím nebyla a není. Proto mezi ní a Ministerstvem vnitra nemohl vzniknout „kompetenční spor“ ve smyslu ustanovení § 97 s. ř. s., k jehož řešení by byl příslušný Nejvyšší správní soud.

Soud proto žalobu jako nepřípustnou odmítl (§ 47 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 99 s. ř. .s).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož žaloba byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. května 2003

Komp 1/2003-28

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu